

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IV. Sibi videtur aliquando non constare:

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A ter, & peccatum, & pœnam momentum fere unicum intercessisse intellige, atque hæc *καὶ τὸ πεccatum*, id est ab aeterno contigisse. Ad Origenis sententiam accedit Auctor Commentarij in Iob, quem vertit Perionius: ait enim: *In Diabolo autem principium formationis intelligendum est, non quod omnium que ratione & animo intelliguntur, primus sit effectus; sed quod sine tempore, quemadmodum locus ille declarat.*

III. Videndum deinde Angelosne corporatos esse, an corpore carere Origenes arbitratuſ fit. Non satis autem explicata, & certa videtur prima fronte ejus ratio; nam pugnantia ſecum eſſe dicas, qua diversis libris ſuper eo argumento diſeruit. Quicunque tamen animum ad ejus verba attenderit diligenter, aliter judicabit. Rata quippe fuit ejus & conſtant opinio Angelos corpore eſſe induitos, ſed ſubtili & tenui: nam libr. i. De princip. cap.

B 6. pronuntiat *Soltus Dei, id est Patris, & Filiū, & Spiritus sancti natura id proprium eſſe, ut sine materiali ſubſtantia, & abſque ulla corporeā adiunctione ſocietate intelligi ſurſubſtēr.* Quem locum affert S. Thomas p. i. q. 51. a. 1. eamque opinionem ab antiquis Philofophis Origenem hauiſſe affeuerat. Clariora etiam proloquitur libr. 2. ejusdem Operis, cap. 2. & poſquam quæſivit an ſummaim beatitatē adeptæ ratione pollentes nature corpus penitus exuere poſſint, ſi bique id diſſicillimum & pene impoſſibile videri dixit; addiditque, quod & ſequenti capite iterum uſurpat, neceſſe fore in nihilum redigi corpoream naturam, quemadmodum de nihilo fuit procreata, ſi utilis eſſe defineret: tum ſubdit: *Si vero impoſſibile eſt hoc illo modo afſirmari, id est quod vivere preter corpus poſit ulla alia natura, prater Patrem, & Filium, & Spiritum sanctū, neceſſitas conſequentiā ac rationis coarctat intelligi, principaliter quidem coarctatas eſſe rationabiles naturas; materialiē vero ſubſtantiam opinionē quidem & intellectu ſolam ſeparari ab eis, & pro iſipſis, vel poſt iſipſas effectam videri, ſed numquam ſine iſipſa eis vel vixiſſi, vel viuere: ſoltus namque Trinitatis incorporeā vita exiſtere recte putabitur.* Hæc inſectāndi Origenis viro magno præbuerunt argumentum, quod cum Angelos & rationis capaces animas longo intervallo corporibus caruiſſe alibi dixerit, id tamen fieri non poſſe hic affirmaverit. Verum res aliter ſe habet; nam corporeos quidem Angelos & animas revera eſſe Origenis opinio fuit, ſed ea tamen propter inſignem ſubtilitatem, cum reliquis mundi corporibus comparata, ſpiritualia, ut oſtendemus paulo poſt, & incorporea dici poſſe: quamvis ergo ante mundi hujuſ corpori opificium condita ea fuerint, corpore tamen ſui generis fuſile inſtruēta ac ne in primo quidem illo ſtatu diu perfeuerafe, ſed admifſo ſtatiū poſquam creata ſunt peccato, in crassiora continuo corpora ſupplicij cauſa fuſile immerſa. Præter ſuperiora teſtimonia quibus Angelis corpus affingitur, recitanda quoque ea qua locum Origenis ſupra allatum excipiunt: *Vt ergo, inquit, ſuperius diximus, materiali ſubſtantia huius mundi habens naturam, qua ex omnibus ad omnia transformatur, cum ad inferiores quoque trahitur, in cratiorem corporis ſtam, ſolido: itemque formatur, ita ut viſibilis iſtas mundi ſpecies, variisque diſtinguat: cum vero perfeclioribꝫ ministris & beatoribꝫ, in fulgore cœleſtium corporum micat, & ſpiritaliſ corporis indumentis vel Angelos Dei, vel filios reſurrectionis exornat. Sed & libr. 4. in Anacephalaſoi: Semper autem erunt rationabiles nature, que indigent indumento corporeo: ſemper ergo erit natura corporeā, cuius indumenti uti neceſſe eſt rationabiles creatures. Niſi quis putet poſſe vel affectionibus offendere quod poſſit natura rationabilis abſque ullo corpore vitam degere. Sed quoniam diſſicile ſit, & quam pene impoſſibile intellectu in noſtro, in ſuperioribus ſingula diſſerentias oſtendimus. Quapropter Photius Cod. 106 Theognostum Alexandrinum libro quarto Hypotyposeon ex mente & ſententia Origenis ſcripſiſſe refert, Angelis & Demonibus exilia corpora eſſe circumpoſita.*

F IV. Sed quamvis rationabilibus naturis corpus diſerte & liquido affinxerit Origenes, aſe diverſius abire videtur aliis locis, & corpus iſdem naturis detrahere. Sic Homil. r. in Genef. Cum enim ea que facturas erat Deus, ex ſpiritu conſarent & corpore; iſta de caſſa in principio & ante omnia cœlum dicuntur factum, id est, omnis ſpiritaliſ ſubſtantia, ſuper quam velut in throno quadam, & ſede Deus requieſcit. Iſtud autem cœlum, id est firmamentum, corporeum eſt. Vbi cum ſpiritaliſ ſubſtantiam opponat corporeo, ſequitur eſſe incorpoream: & Tom. i. Commentar. in Iohann. p. 16. 17. Καὶ αὐτοὶ εἰδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐπιστάντας τὸν μακαριότατον ἀγέλημα, ὃ δράπαιον ἔχει. Τοῦτο ποτὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν πάτερα εἴδει θεῖα ἡ ἀπόκριτος & Tomo 20. p. 320. πάτερ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἄνθρωπον ὃ δέξαται οὐδὲν τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν πάτερα μὴν αὐτὸν τὸν οὐρανὸν τὸν πάτερα αἴτιον οὐδὲν τὸν οὐρανὸν. Εἰ τοιούτου, διὰ τὸ τὸν πάτερα τομένος. Item libr. i. *τοῦ αἵρετον*, cap. 7. Maniſte ergo in Christo & per Christum facta eſſe omnia, & creaſa pronuntiat (Paulus Col. i. 16.) ſive viſibiliſ que ſunt corporalia; ſive inviſibiliſ, que non alia etiam arbitror, quam incorporeas, ſpiritualesque virtutes. & libr. 2. *τοῦ αἵρετον*, cap. 3. Non enim idem intelligitur, ea que non videntur, & ea que inviſibiliſ ſunt. Ea namque que ſunt inviſibiliſ, non ſolum non videntur, ſed ne naturam quidem habent ut videntur poſſent, que Graci doctoressa, id est incorporea appellariunt. Hac autem de quibus Paulus dixit: *Quae non videntur, naturam quidem habent ut videntur poſſent, nondum tamen videri ab his quibus promittuntur exponit: & iſtud ē libr. 3. cap. ult. Omnis igitur hac ratio hoc continet, quod duas generales natu-*

70 ORIGENIANORVM

ras considerit Deus; naturam visibilem, id est corpoream, & naturam invisibilem, qua est incorpore: A & hoc omnium apertissimum libr. 4. Operis ejusdem, cap. 2. Sed & rursus per Christum creata dixit omnia visibilia & invisibilia, per quod declaratur esse etiam in creaturis quasdam invisibilis secundum proprietaem suam substantias. Sed haec quamvis ipsa non sint corporeae, utuntur tamen corporibus, licet ipsi sunt corpora substantia meliora. Ita vero substantia Trinitatis, que principium est, & causa omnium, ex qua emittit, & per quam anima & in qua omnia, neque corpus, neque in corpore esse credenda est, ita in toto incorpore. Sed & libr. 6. contr. Cel. iiii, inquit, ἀπορεύονται εἰς τὸν οὐρανόν τινας, εἰς τὸν αἰώνα τοῦ πατέρος τὸν θεόν, τὸν Σεργίου, τὸν Σεργίων, τὸν αὐτούς τοις τοῖς θεοῖς τοῖς θεοῖς. Ideo Sophronius Hierosolymitanus in Epistola ad Sergiuum scribit Origenem, ipsiusque sequaces dixisse animas ante corpora carne & corpore carentem vitam egisse in celo nondum creato.

V. In his secum licet pugnare videatur Origenes, facile tamen discordantes loci conciliantur: nam Angelos ita corporeos esse vult, ut spirituales nihilominus esse velit, quod spiritus nihil sint aliud quam summa exiguitatis corpora, cuiusmodi sunt Angelicae, & afferit quippe loco supra allato materialem substantiam hujus mundi. *Utrum corporis indumentum vel Angelos Dei, vel filios resurrectionis exornare: ut hominum quoque corpora post resurrectionem spiritalia fore declarat Paulus 1. Cor. 15. 44.* Angelos porro cum propter eximiam corporum subtilitatem spiritales dixerit, incorporeos quoque quodammodo, & *Georgianus* dici posse censuit, habita praeferim corporum nostrorum ratione, qua crassa sunt. Id ipse manifeste indicat in Proemio librorum De principiis, cum enim appellationem *corporeos* in Scripturis nequitiam usurpari dixisset, obiecti sibi locum quemdam ex apocrypho libello, qui Petri Doctrina inscributur, in quo Discipulis dicit Christus se non esse *Demonium incorporeum*. Responder Origenes inter Ecclesiasticos libros Petri doctrinam non haberi: tum addit: *Quod etiam spiritum concederetur, non idem sensus ex isto sermone ἀπορεύεσθαι indicaretur, qui Grecis vel Gentilibus angelis ostenditur, quam de incorporeis natura à Philosophis disputatur. In hoc enim libello incorporeum Daemonium dicitur, pro eo quod ipse illa quicunque est habitus, vel circumscriptio demonici corporis, non est similis huic nostro crassiori vel visibilis corpori: sed secundum sensum eius qui compositus illam Scriptoram intelligentem est quod dicitur; id est non esse tale corpus, quale habent Demones, quod est naturaliter subtile, & velut aura tenue, & propter hoc vel impetratur a multis, vel dicitur incorporeum, sed habere se corpus solidum vel palpabile. In confuetudine vero hominum nonne quod tale non fuerit, incorporeum simplicioribus vel imperitoribus nominatur: velut si quis aerem ipsum quo definiatur, incorporeum dicat, quandoquidem non est tale corpus, ut comprehendi ac teneri possit, argenteumque resistere. Si quando igitur Angelos dixit incorporeos, ad imperitorum captum sele accommodasse, & juxta vulgi confuetudinem locutum fuisti credamus.*

V I. Nec corpoream Angelis naturam attribuisse contentus, animam iis insuper adscriptis libr. 2. & 8. cap. 8. *Supereft de Angelis ordine requirere, utrum & ipsi animas habeant, an anima sint, vel de ceteris divinis, celestibusque Virtutibus, sed & de contrariis & peccatisibus. Autoritatem quidem divinae scriptura usquam nullam invenimus, quod vel Angeli, vel si quis dicit divini Spiritus ministri Dei, vel animas habere, vel anima dicantur: animantia tamen esse a quamplurimi sentiuntur. Hieronymus Epist. 65. ad Pammach. cap. 5. Nec Origenes unquam dixit ex Angelis animas fieri, cum ipsis Angelos nomen esse officij doceat, non natura: in libro enim & apophysis & Angelos, & Thronos, & Dominationes, Potestates, & Rectores mundi & tenebrarum, & omne nomen quod nominatur non solum in presenti saeculo, sed in futuro, dicit animas esse eorum corporum, que vel desiderio, vel ministerio suscepient. Profecto non est prout dictu quanam ratione animam Angelis inesse posse fenserit: nam quereretur, anima illa corporeane sit, an contra. Coronem dixisset utique, nam nihil praeter Deum incorporeum ducit. Tenui ergo & monogrammum corpus ab alio longe tenuissimo, & simplicissimo corpore animatum esse dicere debuisset. Sed paulo post Angelos decernit merae esse animas. De eo vero quod Dei anima in Scripturis nominatur, qualiter intelligi beat. & sentire, & profere difficile est: semel enim simplicem illam naturam, & absque ullis affectionis permixtione profitemur: tamen quoquomodo sentendum est, nominari interim Dei anima videtur, & Christo vero non dubitatur. Et ideo non videbitur absurdum etiam de sanctis Angelis, ex etsique celestibus Virtutibus tale aliquid vel dicere, vel sentire: siquidem definitio illa anima etiam in ipsis videtur incurvare: quis enim rationabiliter sensibilis eos esse, vel mobile poterit denegare? Quod si recte ista videtur esse definitio, quod substantia rationabiliter sensibilis, & mobilis anima dicatur, videtur haec definitio etiam ad Angelos pertinere. Quid enim aliud in illis quam sensibilis commotus est? Quorum autem una definitio ratio est, horum sine dubio eadem substantia est. Tale aliquid habet libr. 2. in Cantic. Cant. Et adhuc agnitionem sui anima sequiras, si est aliquis ordo, aut sunt aliqui spiritus ejusdem substantiae cum ipsa, alij vero non ejusdem, sed diversi ab ea, id est si sunt & alij spiritus rationabiles, ut ipsa est, & alij carentes ratione: esti eadem est ipsius que & Angelorum substantia, quoniam rationabili nequam differe stridetur.*